

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1417

*

9 marca 2025

*

Rok XXXV

Nie wystawiaj
na próbę Pana Boga!

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Pwt 26, 4-10; Ps 91 (90), 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: por. 15b); Rz 10, 8-13; Mt 4, 4b; Łk 4, 1-13

8.00 Czernica +Renata MARTYNOWICZ / 3 r. śm./

10.00 Wojnowice +Julia, +Stanisław WOJTAS, +Maria, +Adam, +Marek
HANUSZ

12.00 Czernica +Agnieszka MARCZAK / 1 r. śm./

Łk 4, 1-13 * Jezus przebywał w Duchu Świętym na pustyni i był kuszony

Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu, a wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła. Nic przez owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby stał się chlebem».

Odpowiedział mu Jezus: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek”».

Wówczas powiódł Go diabeł w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł do Niego: «Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je dać, komu zechcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje».

Lecz Jezus mu odrzekł: «Napisane jest: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Zawiódł Go też do Jerozolimy, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, żeby cię strzegli, i na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Lecz Jezus mu odparł: «Powiedziano: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”».

Gdy diabeł dopełnił całego kuszenia, odstąpił od Niego do czasu.

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Czas Wielkiego Postu rozpoczynamy od przypomnienia sobie tych czterdziestu dni, kiedy Jezus pościł na pustyni na początku swojego życia publicznego. Lud Izraela, uwolniony z niewoli egipskiej, był kuszony w swej pielgrzymce przez pustynię w drodze do Ziemi Obiecanej. Tam, gdzie oni upadli, Jezus zwycięża i daje nam przykład, jak zwyciężyć.

Św. Łukasz zauważa, że „wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła” (ww. 1-2). Pokusy nie były przeciwnością, którą napotkał na Swojej drodze, ale czymś przewidzianym w Bożych planach, abyśmy się nauczyli, że podobnie jak On, my również będziemy kuszeni.

Jezus odczuwa głód, a diabeł, który jest zawsze na czatach, wykorzystuje tę 2

okoliczność, aby Go kusić. Kilka dni wcześniej, po przyjęciu chrztu Jana, Jezus usłyszał z nieba głos mówiący do Niego: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie” (Łk 3, 22). Czy to prawda? Diabeł stawia przed nim pilną potrzebę fizyczną, jaką jest potrzeba przyjmowania pokarmu, i sugeruje, by to uczynił, sprawdzając mimochodem, czy rzeczywiście jest Synem Bożym, zdolnym do przewyciężenia tego boską mocą. Jest to podstępna prowokacja i bardzo aktualna. Kiedy tak wielu ludzi na świecie głoduje i istnieje pilna potrzeba rozwiązania wielu społecznych sytuacji kryzysowych, czyż Kościół, nie mówiąc już: sam Bóg, nie powinien najpierw zainteresować się tą pilną sprawą, pozostawiając resztę na później? Jezus wskazuje najlepszy sposób zaspokojenia tych potrzeb: tylko z serca karmionego słowem Bożym, prawego i dobrego, mogą pojawić się twórcze i skuteczne rozwiązania.

Następnie diabeł oferuje mu tyle władzy i chwały, ile może zapragnąć, w zamian za jego kult. Stara się sprawić, by miał ambicje dowodzenia i autorytetu, by wypaczyć swoją duchową misję. Jest to podstępne wykorzystanie władzy doczesnej do ustanowienia królestwa Bożego na ziemi, pokusa, którą Kościół cierpiał również przez wieki. Powstaje pytanie, które nie jest banalne: jakich środków należy użyć, aby zrealizować mesjańskie nadzieje? Co chrześcijaństwo wnosi do świata, aby rozwiązać jego problemy? W rzeczywistości jest to coś bardzo prostego. Nie jest to żaden reżim polityczny czy społeczny. To, co przynosi, to poznanie prawdziwego Boga. „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz” (w. 8), odpowiada Jezus. Królestwa utworzone ambicją ludzkiej potęgi rozpadają się. Tylko wtedy, gdy Bóg jest uznawany za Stwórcę i przestrzegane są prawa natury, osiąga się prawdziwe dobro człowieka.

Na koniec, diabeł sugeruje wykonanie spektakularnego czynu przed ludźmi, którzy roili się w dziedzińcach i okolicach Świątyni Jerozolimskiej, rzucając się z jej najwyższego krańca, tak aby aniołowie powstrzymali Jego upadek przed oniemiałym spojrzeniem owych widzów. Bez wątpienia, uznanie Go za Mesjasza byłoby natychmiastowe. Czy nie było potrzeby wyraźnego znaku do uznania wysłannika Pana? Ta pokusa dotyka również głęboko zakorzenionej dziś troski: jak rozpoznać Boga? Czy można w Niego uwierzyć, nie doświadczwszy nigdy nic nadzwyczajnego? Czy nie jest konieczne eksperymentalne udowodnienie Jego istnienia? W rzeczywistości, kto traktuje Boga tak, jakby był przedmiotem, który ma być poddany doświadczeniom laboratoryjnym, nigdy nie będzie w stanie go znaleźć. W obliczu intelektualnej arogancji odpowiedzią Jezusa jest pokora: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego” (w. 12).

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj kontemplujemy piękno Jezusa Chrystusa, naszej nadziei w tajemnicy Nawiedzenia. Maryja Dziewica nawiedza św. Elżbietę. Ale to przede wszystkim Jezus, w łonie swojej Matki, nawiedza swój lud (por. Łk 1, 68), jak mówi Zachariasz w swoim hymnie uwielbienia.

Po zadziwieniu i zaskoczeniu tym, co zwiastował Jej Anioł, Maryja wstaje i wyrusza w drogę, jak wszyscy powołani w Biblii, ponieważ „jedynym aktem, przez który człowiek może odpowiadać objawiającemu się Bogu jest nieograniczona dyspozycyjność” (H.U. Von Balthasar, *Vocazione*, Roma 2002, 29). Ta młoda córka Izraela nie postanawia chronić się przed światem, ani nie obawia się niebezpieczeństw czy osądów innych osób, lecz wychodzi na spotkanie innych ludzi.

Kiedy czujemy się miłowani, doświadczamy siły, która wprawia miłość w ruch; jak mówi Apostoł Paweł, „miłość Chrystusa przynagła nas” (2 Kor 5, 14), pobudza nas, porusza. Maryja odczuwa bodziec miłości i idzie pomóc kobiecie, która jest jej krewną, ale także niewiastą starszą, która po długim oczekiwaniu przyjmuje ciężę, która wydawała się niemożliwa, trudną do udźwignięcia w jej wieku. Ale Dziewica udaje się do Elżbiety również po to, aby podzielić się swoją wiarą w Boga, dla którego nie ma rzeczy niemożliwych, oraz nadzieją na spełnienie Jego obietnic. Spotkanie dwóch kobiet wywołuje zaskakujący efekt: głos „pełnej łaski”, pozdrawiającej Elżbietę, sprawia, że dziecko, które starsza nosi w łonie, prorokuje, a w niej samej budzi się podwójne błogosławieństwo: „Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona!” (Łk 1, 42), a także radosne uwielbienie: „Błogosławiona [jest], która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana” (w. 45).

Wobec rozpoznania mesjańskiej tożsamości swojego Syna i swej misji jako Matki, Maryja nie mówi o sobie, lecz o Bogu i wznosi uwielbienie pełne wiary, nadziei i radości, kanyk, który rozbrzmiewa każdego dnia w Kościele podczas modlitwy Nieszporów: Magnificat (Łk 1, 46-55).

To uwielbienie Boga Zbawiciela, które wypłynęło z serca Jego pokornej Służebnicy, jest uroczystym upamiętnieniem, które syntetyzuje i wypełnia modlitwę Izraela. Przeplatają się w nim reperkusje biblijne, co jest znakiem, że Maryja nie chce śpiewać „poza chórem”, ale zharmonizować się z ojcami, wychwalając swoje współczucie dla pokornych, tych maluczkich, których Jezus w swoim przepowiadaniu ogłosi „błogosławionymi” (por. Mt 5, 1-12).

Silna obecność motywu paschalnego sprawia, że Magnificat jest także pieśnią odkupienia, której tłem jest wspomnienie wyzwolenia Izraela z Egiptu. 4

Wszystkie czasowniki są w czasie przeszłym, przeniknięte przypomnieniem miłości, która wiarą rozpala teraźniejszość i nadzieją oświetla przyszłość: Maryja wyśpiewuje łaskę przeszłości, ale jednocześnie jest niewiastą teraźniejszości, która nosi w swoim łonie przyszłość.

Pierwsza część tego kantyku wychwala działanie Boga w Maryi, mikrokosmosie Ludu Bożego, który w pełni przestrzega przymierza (w. 46-50); druga część obejmuje dzieło Ojca w makrokosmosie historii Jego dzieci (w. 51-55), poprzez trzy kluczowe słowa: pamięć – miłosierdzie – obietnica.

Pan, który pochylił się nad maluczką Maryją, aby uczynić w Niej „wielkie rzeczy” i uczynić Ją Matką Pana, zaczął zbawiać swój lud począwszy od Wyjścia, pamiętając o powszechnym błogosławieństwie obiecany Abrahamowi (por. Rdz 12, 1-3). Pan, Bóg wierny na zawsze, sprawił, że wypłynął nieprzerwany strumień miłosiernej miłości „z pokolenia na pokolenie” (w. 50) na lud wierny przymierzu, a teraz objawia pełnię zbawienia w swoim Synu, posłanym, aby zbawić lud od jego grzechów. Od Abrahama do Jezusa Chrystusa i do wspólnoty wierzących Pascha jawi się jako kategoria hermeneutyczna dla zrozumienia każdego kolejnego wyzwolenia, aż do tego dokonanego przez Mesjasza w pełni czasów.

Drodzy bracia i siostry, prosimy dziś Pana o łaskę, abyśmy potrafili oczekiwać na spełnienie wszystkich Jego obietnic i aby pomógł nam przyjąć w naszym życiu obecność Maryi. W jej szkole wszyscy możemy odkryć, że każda dusza, która wierzy i ma nadzieję „poczyna i rodzi Słowo” (Św. Ambroży, Wykład Ewangelii według św. Łukasza, tłum. o. Wł. Szoldrski, Warszawa 1977, s. 60).

Kiedy nie da się już nic,
my robimy wszystko

przekaz

1,5%

Caritas Polska
KRS 0000198645

1. Dziś, w I Niedzielę Wielkiego Postu, gościemy w naszej parafii Ojca Biskupa Jacka Kicińskiego CMF, biskupa pomocniczego naszej Archidiecezji. Módlmy się za biskupa Jacka, który odwiedza naszą parafię jako następcą apostołów, aby jego pasterskie słowo i błogosławieństwo odnowiły naszą wiarę i umocniły naszą miłość.

Za udział w czynności świętej, której przewodniczy biskup w czasie pasterskiej wizyty, można uzyskać odpust zupełny. Dla jego zyskania trzeba spełnić zwykłe warunki (spowiedź i Komunia Święta, modlitwa w intencjach Ojca Świętego i wolność od przywiązania do grzechu).

Plan wizytacji pasterskiej:

8:00 Msza św. w Czernicy oraz zaraz po Mszy spotkanie w kościele z grupami modlitewnymi i grupą synodalną

10.00 Msza św. w Wojnowicach

11.15 Spotkanie z Radą Parafialną

12.00 Obrzęd wizytacji i Msza św.

2. Kancelaria parafialna będzie czynna we wtorek 11 marca od 16.00 do 17.00.

3. Przyszła niedziela (Ad gentes) to dzień modlitwy, postu i solidarności z misjonarzami. W tym dniu zbiórka do puszek na rzecz misji.

4. Droga Krzyżowa w piątek o godz. 17.00, Gorzkie żale w niedzielę po Mszy o godz. 10.00 w Wojnowicach i po Mszy o godz. 12.00 w Czernicy. Za udział w tych nabożeństwach można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Po nabożeństwach w Czernicy możliwość ucałowania relikwii Krzyża Świętego.

5. W piątek adoracja Najświętszego Sakramentu po Mszy św. do godz. 19.00.

6. Schola parafialna serdecznie zaprasza wszystkich śpiewających, którzy chętni są do włączenia się w przygotowanie strony muzycznej Wielkiego Postu i Triduum Paschalnego w naszej parafii. Zapraszamy na próby. Dla zainteresowanych numer telefonu do prowadzącego próby: Wiesław Świder 509-461-726

7. Spotkanie dla rodziców dzieci przygotowujących się do I Komunii św. w piątek 14 marca o godz. 18.30 w kościele dolnym.

8. Spotkanie dla kandydatów do sakramentu bierzmowania w środę 19 marca o godz. 18.30 w kościele dolnym.

9. Okazja do skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania codziennie przed każdą Mszą św.

10. Rekolekcje wielkopostne w naszej parafii rozpoczną się w 3. Niedzielę Wielkiego Postu (23 marca br.) i potrwać do wtorku. Szczegółowy plan rekolekcji w przyszłym tygodniu.

11. Wszystkim darczyńcom dziękuję za każde dobro i wszelką pomoc, wykonane prace przy kościołach i na plebanii, oraz za złożone ofiary.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na marzec 2025

Za rodziny w kryzysie — Módlmy się, aby rodziny dotknięte podziałem doświadczyły uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

Kalendarz liturgiczny

10 – 16 marca

10 tydzień roku 2025

10 III Kpl 19, 1-2. 11-18; Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15 (R.: por. J 6, 63c); 2 Kor 6, 2b; Mt 25, 31-46
pon. 17.30 Wojnowice +Maria, +Władysław SKAŁECCY

11 III Iz 55, 10-11; Ps 34 (33), 4-5. 6-7. 16-17. 18-19 (R.: por. 18b); Mt 4, 4b; Mt 6, 7-15
wt. 17.30 Czernica +Stefan JURKO

12 III Jon 3, 1-10; Ps 51 (50), 3-4. 12-13. 18-19 (R.: por. 19b); Jl 2, 13bc; Łk 11, 29-32
śr. 17.30 Wojnowice W int. Kazimierza FIRMANTEGO, Zbigniewa MIRASA
i Grzegorza DUDKA /od Róży św. Jana Chrzciciela/

13 III Est 4, 17k. l-m. r-u; Ps 138 (137), 1b-2a. 2b-3. 7e-8 (R.: por. 3a); Ps 51 (50), 12a. 14a; Mt 7, 7-12
czw. 7.00 Czernica +Bogdan KOZUBEK /od Reginy GAWIOR z dziećmi/

14 III Ez 18, 21-28; Ps 130 (129), 1b-2. 3-4. 5-7a. 7b-8 (R.: por. 3); Ez 18, 31ac; Mt 5, 20-26
pt. 17.00 Czernica Droga Krzyżowa
17.30 Czernica +Tomasz, +Janina BERNADZCY, +Kazimierz DRYGAŁA,
+Wiesław GNOJSKI

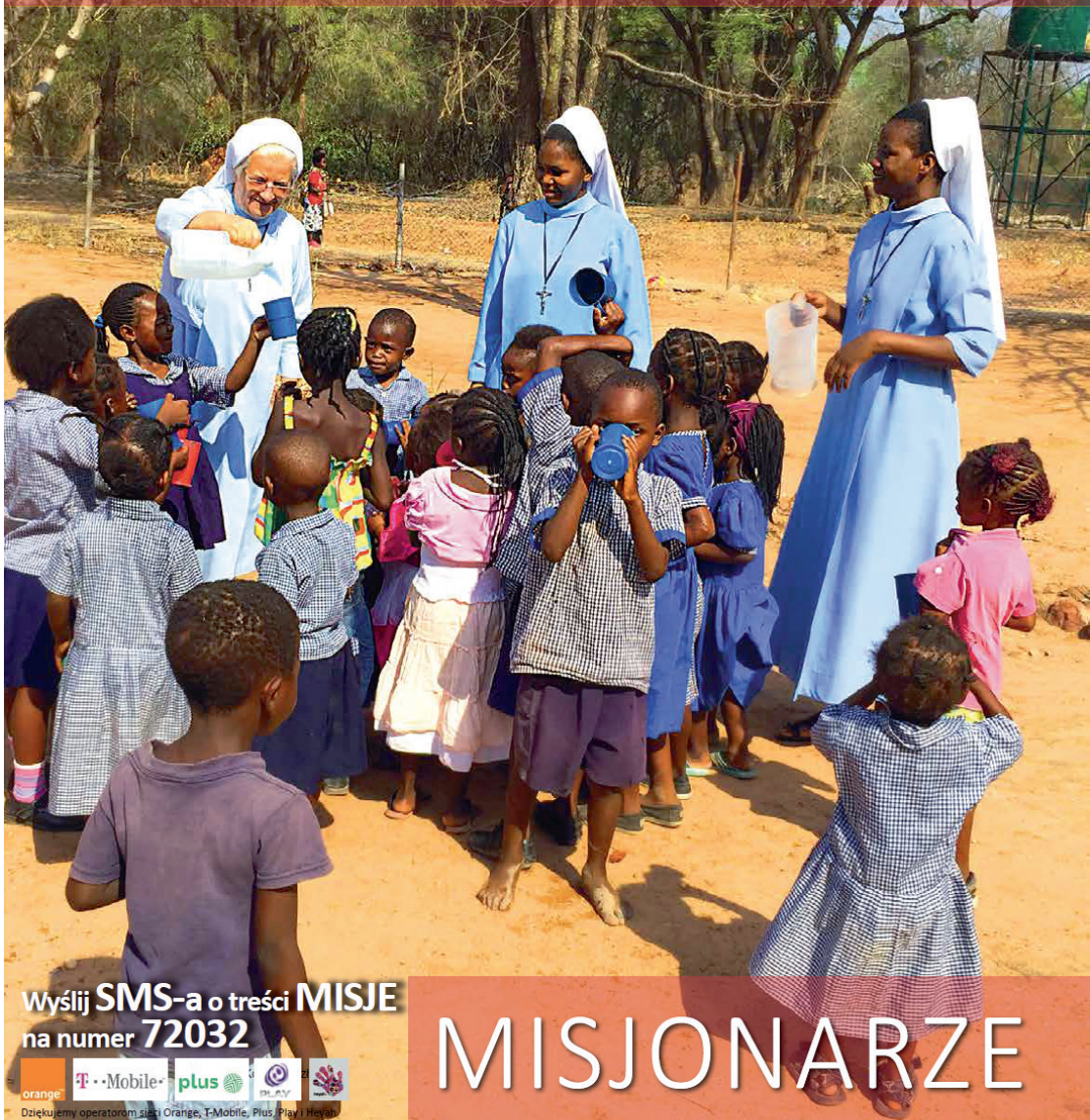
15 III Pwt 26, 16-19; Ps 119 (118), 1-2. 4-5. 7-8 (R.: por. 1); 2 Kor 6, 2b; Mt 5, 43-48
sob. 17.00 Czernica +Maria i +Stanisław MAZUR, +Zdzisław HABIĄK

16 III **II Niedziela Wielkiego Postu**
niedz. Rdz 15, 5-12. 17-18; Ps 27 (26), 1bcde. 7-8. 9abc. 13-14; Flp 3, 17 – 4, 1; Por. Mt 17, 5; Łk 9, 28b-36
8.00 Czernica +Maria, +Bolesław, +Ireneusz BAGIŃSCY / o łaskę nieba/
10.00 Wojnowice +Zofia WINNIK / 1 r. śm./ i za dusze w czyścću
cierpiące
po Mszy Gorzkie żale
12.00 Czernica +Jan, +Eugenia, +Janusz, +Roman WRONA
i BARTOSZEK
po Mszy Gorzkie żale

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami

16 marca 2025

Wyślij SMS-a o treści **MISJE**
na numer **72032**

Dziękujemy operatorom z sieci Orange, T-Mobile, Plus, Play i Moreo
za nieopłatne udostępnienie numeru SMS-a

Dzieło Pomocy „Ad Gentes”

ul. Byszevska 1, 03-729 Warszawa,
tel. +48 22 743 95 24, www.adgentes.misje.pl
Numer konta: Bank Pekao S.A. l.o. w Warszawie
66 1240 1037 1111 0010 1498 4506

MISJONARZE DZIELĄ SIĘ NADZIEJĄ